

UDKAST

Forslag til

Lov om ændring af udlændingeloven, hjemrejseloven og straffeloven og om ophævelse af lov om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtrædelse af Den Europæiske Union uden en aftale

(Ændring af reglerne om frihedsberøvelse og varetægtsfængsling, hjælp til hjemrejse og hjemrejsestøtte, ophævelse af Brexit-borgerloven samt ændring af revisionsbestemmelse)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 og senest ved lov nr. 696 af 24. maj 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 37, stk. 8, 1. pkt., ændres »6 måneder« til: »3 måneder for udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, og 6 måneder for andre udlændinge«.
2. I § 37, stk. 8, 2. pkt., ændres »12 måneder« til: »6 måneder for udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, og 12 måneder for andre udlændinge«.
3. I § 37, stk. 9, 3. pkt., indsættes efter »må frihedsberøvelse«: »efter hjemrejselovens § 16, stk. 5,«.
4. I § 37, stk. 9, 4. pkt., ændres »Frihedsberøvelsen« til: »Frihedsberøvelse efter § 36, stk. 1, 1. pkt., og hjemrejselovens § 16, stk. 5,«.
5. I § 48, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 10« til: »stk. 9«.

§ 2

I hjemrejseloven, lov nr. 982 af 26. maj 2021, som ændret bl.a. ved § 12 i lov nr. 452 af 20. april 2022 og senest ved lov nr. 919 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 7 indsættes:

UDKAST

»§ 7 a. Der kan ydes hjælp til hjemrejsen til en udlænding, der er registreret som asylansøger efter udlændingelovens § 48 e, stk. 2, og er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, og som medvirker til sin udrejse uden ugrundet ophold. Hjælp til hjemrejsen kan ikke ydes til en udlænding omfattet af 1. pkt., hvis udlændingen er omfattet af § 8, stk. 3 og 4.«

2. I § 8, stk. 3, nr. 5, indsættes efter: »der er«: »omfattet af stk. 2, nr. 1 og 4-6, og er«.

3. I § 8, stk. 6, indsættes efter »støttebeløb m.v.«: », og hjælp til hjemrejsen, herunder om betingelser for opnåelse af hjælpen, hjælpens form, den beløbsmæssige størrelse m.v.«

4. I § 16, stk. 5, udgår: »eller medvirken«.

5. I § 22, stk. 3, indsættes efter »§ 7,«: »§ 7 a«.

§ 3

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1851 af 20. september 2021, som senest ændret ved lov nr. 897 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:

1. I § 124, stk. 1, 2. pkt., ændres »udlændingelovens § 35 eller er frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36.« til: »hjemrejselovens § 14 eller er frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16.«

§ 4

Lov nr. 264 af 25. marts 2019 om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale, ophæves.

§ 5

I lov nr. 1191 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.«

UDKAST

§ 6

I lov nr. 893 af 21. juni 2022 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love foretages følgende ændring:

1. § 13, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af § 10, nr. 8 og 12, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.«

§ 7

I lov nr. 452 af 20. april 2022 om ændring af udlændingeloven, straffeloven, lov om aktiv socialpolitik, repatrieringsloven og forskellige andre love foretages følgende ændring:

1. § 16, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af § 1, nr. 21, 23, 24 og 38, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.«

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2023, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for lovens §§ 5, 6 og 7. Ministeren kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

§ 9

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. §§ 5, 6 og 7 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning og baggrund
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Varigheden af frihedsberøvelse med henblik på udsendelse
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Hjælp til hjemrejse
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Adgang til hjemrejsestøtte for udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, og er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Ophævelse af lov om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Ændring af revisionsbestemmelse
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

Lovforslaget indeholder først og fremmest en ændring af udlændingelovens § 37, stk. 8, 1. og 2. pkt., med det formål, at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med EU-retten, jf. C-718/19, *Ordre des barreaux francophones et germanophone* af 22. juni 2021. Der er alene tale om en ændring af grænsen for, hvor længe udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, må frihedsberøves med henblik på udsendelse.

Der henvises til lovforslagets afsnit 2.1.

Lovforslaget indeholder desuden en række mindre, tekniske justeringer, herunder i bestemmelserne om administrativ frihedsberøvelse og varetægtsfængsling i hjemrejseloven, udlændingeloven og straffeloven.

Lovforslaget indeholder derudover forslag om at indføre nye regler om hjælp til hjemrejse. Hjælp til hjemrejse vil kunne være et effektivt motivationsfremmende middel i forhold til at fremme visse udlændinges samarbejde med myndighederne om hjemrejsen. Samtidig vil en mindre startkapital kunne gøre en tilbagevenden til hjemlandet lidt mere attraktivt for udlændinge og fremme lysten til selv at træffe beslutningen om at udrejse.

Der henvises til lovforslagets afsnit 2.2.

Lovforslaget indeholder desuden forslag om at ændre de gældende regler om hjemrejsestøtte, så personkredsen kan modtage hjemrejsestøtte i overensstemmelse med de oprindelige intentioner. Forslaget indebærer, at udlændinge, som er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab, under visse betingelser vil kunne modtage hjemrejsestøtte, hvis deres opholdstilladelse nægtes forlænget eller inddrages.

Der henvises til lovforslagets afsnit 2.3.

UDKAST

Lovforslaget indeholder desuden et forslag om at ophæve lov nr. 264 af 25. marts 2019 om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale. Loven er ikke blevet sat i kraft, idet ”Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab” (herefter ”udtrædelsesaftalen”), der trådte i kraft den 1. februar 2020, nu sikrer de rettigheder, som loven omfatter, herunder opholdsgrundlaget for den relevante persongruppe. Loven er som følge heraf ikke længere nødvendig og foreslås på den baggrund ophævet.

Der henvises til lovforslagets afsnit 2.4.

Endelig indeholder lovforslaget et forslag om at ændre revisionsbestemmelsen i § 3, stk. 2, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven, § 13, stk. 4, i lov nr. 893 af 21. juni 2022 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love, samt i § 16, stk. 8, i lov nr. 452 af 20. april 2022 om ændring af udlændingeloven, straffeloven, lov om aktiv socialpolitik, repatrieringsloven og forskellige andre love. Lov nr. 1191 af 8. juni 2021 indeholder det overordnede lovgivningsmæssige grundlag for, at Danmark vil kunne overføre asylansøgere, der søger om asyl i Danmark, til et tredjeland med henblik på asylsagsbehandling og eventuel efterfølgende beskyttelse i et tredjeland under overholdelse af Danmarks internationale forpligtelser. Det følger af § 3, stk. 2, heri, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft. Bestemmelsen indebærer, at loven skal tages op til fornyet overvejelse, hvis loven ikke er trådt i kraft inden udgangen af 2022. Danmark har imidlertid ikke på nuværende tidspunkt indgået en overenskomst eller et hertil svarende arrangement med et tredjeland, hvorfor loven endnu ikke er sat i kraft. Der bør på den baggrund ske en ændring af § 3, stk. 2 i loven, så revisionen af loven udskydes fra udgangen af 2022 til udgangen af 2023. Årstallet i § 3, stk. 2 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, vil således blive ændret fra 2022 til 2023, og det vil derfor fremgå, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft. Som følge af senere lovændringer, og da lov nr. 1191 af 8. juni 2021 endnu ikke er sat i kraft, kræves lovteknisk en tilsvarende ændring af § 13, stk. 4, i lov nr. 893 af 21. juni 2022 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love, samt af § 16, stk. 8, i lov nr. 452 af 20. april 2022 om ændring af udlændingeloven, straffeloven, lov om aktiv socialpolitik, repatrieringsloven og forskellige andre love.

Der henvises til lovforslagets afsnit 2.5.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Varigheden af frihedsberøvelse med henblik på udsendelse

2.1.1. Gældende ret

Det følger af udlændingelovens § 37, stk. 8, at frihedsberøvelse med henblik på udsendelse efter § 36 og hjemrejselovens § 16 ikke må finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 måneder. Retten kan dog forlænge dette tidsrum i op til yderligere 12 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder eller såfremt udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid.

Der er således en absolut grænse for frihedsberøvelsens udstrækning på i alt 18 måneder. Frihedsberøvelsen skal være af så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med omhu.

De særlige omstændigheder, der skal til for at forlænge frihedsberøvelsen, kan blandt andet være, hvis udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid som følge af udlændingens manglende medvirken til udsendelsen, eller hvis der er forsinkelser i forbindelse med fremskaffelse af nødvendig rejselegitimation og visum, jf. Folketingstidende 2010-11, Tillæg A, L 107 som fremsat, side 44.

Reglerne i udlændingelovens § 37, stk. 8, gælder generelt uanset udlændingens oprindelsesland, jf. Folketingstidende 2010-11, Tillæg A, L 107 som fremsat, side 45. Bestemmelsen gælder således uanset om den pågældende er omfattet af EU-reglerne eller ej.

EU-Domstolen har ved dom af 22. juni 2021, C-718/19, *Ordre des barreaux francophones et germanophone*, haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet, om medlemsstaterne over for unionsborgere og deres familiemedlemmer (uanset nationalitet) kan anvende nationale regler om håndhævelse af udvisningsafgørelser, som er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller sikkerhed, der indholdsmæssigt svarer til eller er identiske med de regler, der anvendes i forhold til andre udlændinge.

EU-Domstolen fastslog, at EU-retten er til hinder for en sådan lovgivning, hvorefter unionsborgere og deres familiemedlemmer kan frihedsberøves i et

tidsrum, der er af tilsvarende varighed som frihedsberøvelse af andre udlændinge, der ikke har efterkommet en afgørelse om tilbagesendelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (herefter tilbagesendesdirektivet). EU-Domstolen begrundede afgørelsen med, at varigheden af frihedsberøvelsen skal stå i et rimeligt forhold til det formål, der forfølges med den nationale lovgivning, som består i at sikre en effektiv politik for udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer. Hertil udtalte EU-Domstolen, at unionsborgere og deres familiemedlemmer ikke befinder sig i en situation, der er sammenlignelig med situationen for andre udlændinge, idet samarbejdet mellem medlemslandene om udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer, ikke bør give anledning til vanskeligheder af samme art som dem, der kan opstå i forbindelse med samarbejdet mellem medlemsstaterne og tredjelande.

2.1.2. Udlændinge – og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at udlændingelovens § 37, stk. 8, ikke stemmer overens med EU-retten, og at der er behov for en ændring af bestemmelsen for så vidt angår varigheden af frihedsberøvelsen i forbindelse med udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer. Det er således udelukkende det tidsmæssige aspekt af bestemmelsen, som skal ændres.

EU-Domstolen fastslår i C-718/19, *Ordre des barreaux francophones et germanophone* af 22. juni 2021, at EU-reglerne om fri bevægelighed er til hinder for, at der med henblik på udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer sker frihedsberøvelse af en varighed, der er identisk med den, der finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, da unionsborgere og deres familiemedlemmer ikke befinder sig i en situation, der er sammenlignelig med situationen for andre udlændinge. Samarbejdet mellem medlemslandene om udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer bør således ikke give anledning til vanskeligheder af samme art som dem, der kan opstå i forbindelse med samarbejdet mellem medlemsstaterne og tredjelande. Det følger af tilbagesendesdirektivet, at frihedsberøvelsens varighed maksimalt må udgøre 18 måneder, hvorfor længden af frihedsberøvelsen, for unionsborgere og deres familiemedlemmer, skal være kortere end dette.

UDKAST

Hjemrejsestyrelsen angiver, at styrelsen fra den 1. august 2020 til den 22. august 2022 har håndteret frihedsberøvelse af 94 unionsborgere i medfør af udlændingelovens § 36 og/eller hjemrejselovens § 16 med henblik på at effektivere en tilbagesendelsesafgørelse. Varigheden af frihedsberøvelsen spænder fra 1 dag til 46 dage. De 94 frihedsberøvelser, som Hjemrejsestyrelsen har varetaget, har et gennemsnit på 10,17 dage. Danmark har således i praksis ikke har været i nærheden af de maksimale 18 måneder.

På baggrund heraf vurderes det, at det tidsmæssige aspekt i forbindelse med frihedsberøvelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer, kan halveres, så der tydelig sondres mellem dem og andre udlændinge.

Udlændinge – og Integrationsministeriet foreslår, at udlændingelovens § 37, stk. 8, 2. pkt., ændres, således at der tydeligt sondres mellem unionsborgere samt deres familiemedlemmer, og andre udlændinge i udsendelsesposition i relation til varigheden af frihedsberøvelsen.

Det foreslås, at varigheden af frihedsberøvelse med henblik på udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer, ændres, således at disse ikke må frihedsberøves længere end 3 måneder, dog med mulighed for forlængelse i op til yderligere 6 måneder.

Varigheden af frihedsberøvelse af andre udlændinge i forbindelse med udsendelse ændres således ikke.

Ved gennemførelse af lovforslaget, vurderes det, at udlændingelovens § 37, stk. 8, bringes i overensstemmelse med EU-retten

2.2. Hjælp til hjemrejse

2.2.1. Gældende ret

Udlændingelovens § 43 a, der blev ophævet ved lov nr. 982 af 26. maj 2021 (hjemrejseloven), indeholdt regler om, at der kunne ydes hjælp til en udlændings tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Det fulgte af den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 2, at der til en udlænding, der opholder sig her i landet, og som er registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 2, og er meddelt afslag på opholdstilladelse efter § 7 af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, kan ydes hjælp til tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis udlændingen medvirker til at udrejse uden ugrundet ophold, jf. dog stk. 3 og 4.

UDKAST

Det følger af forarbejderne til den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 2, at der kan ydes hjælp til tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, men at der ikke efter den foreslåede bestemmelse kan ydes hjælp til rejse til et tredjeland, da en sådan hjælp eventuelt kan ydes efter § 43 a, stk. 1, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, side 3952 ff. Hjælpen blev i praksis udbetalt til f.eks. udlændinge, der var omfattet af et reintegrationsprogram. Hjælpen kunne f.eks. anvendes til småanskaffelser, og til at udlændingen kunne etablere sig i sit hjemland eller det tidligere opholdsland, men der gjaldt ikke regler, der var til hinder for, at hjælpen blev anvendt til andre omkostninger.

Det fulgte af den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 3, at der ikke kan ydes hjælp efter stk. 1 og 2 til

- 1) udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet,
- 2) udlændinge, der er statsborgere i et af de nordiske lande,
- 3) udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, og
- 4) udlændinge, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Det fulgte derudover af den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 4, at der endvidere ikke kan ydes hjælp efter stk. 2 til

- 1) udlændinge, som er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 af Udlændingestyrelsen i medfør af § 53 b, stk. 1, og
- 2) udlændinge, der er omfattet af § 10.

Det fulgte endvidere af den tidligere bestemmelse i udlændingeloven § 43 a, stk. 6, at hjælpen efter stk. 2 udgør 3.000 kr. pr. person over 18 år og 1.500 kr. pr. person under 18 år.

Det fremgik herudover af den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 7, at en udlænding kun kan modtage hjælp efter stk. 1 og 2 én gang.

Da den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 43 a som nævnt ovenfor blev ophævet ved lov nr. 982 af 26. maj 2021, indeholder lovgivningen i dag ikke regler om hjælp til hjemrejse ved en udlændinges tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Det fremgår af hjemrejselovens § 8, stk. 3, at der ikke kan gives hjemrejsestøtte efter stk. 1 til

UDKAST

- 1) udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet,
- 2) udlændinge, der er statsborgere i et af de nordiske lande,
- 3) udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet den Europæiske Union,
- 4) udlændinge, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,
- 5) udlændinge, der er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab, og
- 6) udlændinge, der er statsborgere i et land, hvorfra indrejse med biometriske pas kan ske.

Det fremgår derudover af hjemrejselovens § 8, stk. 4, at der endvidere ikke kan gives hjemrejestøtte efter stk. 1 til

- 1) udlændinge, der af Udlændingestyrelsen er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 i medfør af udlændingelovens § 53 b, stk. 1,
- 2) udlændinge, hvis ansøgning om opholdstilladelse er afvist efter udlændingelovens § 29 b, fordi udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et andet land omfattet af udlændingelovens § 29 a, stk. 1,
- 3) udlændinge, der er udvist efter udlændingelovens § 25,
- 4) udlændinge, der er udelukket efter udlændingelovens § 10, stk. 1 eller 5,
- 5) udlændinge, der er dømt efter straffelovens kapitel 12 eller 13,
- 6) udlændinge, hvis opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1, og
- 7) udlændinge, der er udelukket efter § 4, stk. 1, nr. 1 eller 2, i lov om midlertidig opholdstilladelse til personer, der i Afghanistan har bistået danske myndigheder m.v.

Det følger af hjemrejselovens § 8, stk. 6, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om hjemrejestøtte, herunder om betingelser for opnåelse af hjemrejestøtte, hjemrejestøttens form, støttebeløb m.v.

Bemyndigelsesbestemmelsen i hjemrejselovens § 8, stk. 6, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1861 af 23. september 2021 om hjemrejestøtte, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1083 af 19. juni 2022 (hjemrejestøttebekendtgørelsen).

Det fremgår endvidere af hjemrejselovens § 22, stk. 1, at Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter hjemrejseloven kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 8.

UDKAST

Det fremgår derudover af hjemrejselovens § 22, stk. 3, at Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter §§ 3 og 4, § 5, stk. 3, § 7, § 8, stk. 2, nr. 1 og 6, § 9, stk. 2, 2. pkt., og § 13, stk. 1, 2 og 4, ikke kan påklages.

2.2.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriet opfattelse, at udlændinge, der er registreret som asylansøgere efter udlændingelovens § 48 e, stk. 2, og er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, og som medvirker til sin udrejse uden ugrundet ophold, igen skal have mulighed for at få hjælp til hjemrejsen ved tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Det er herudover Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at muligheden for at modtage hjælp til hjemrejse kan være et effektivt motivationsfremmende middel i forhold til at fremme udlændingens samarbejde med myndighederne om hjemrejsen, og at en mindre startkapital udbetalt kontant vil gøre en tilbagevenden til hjemlandet lidt mere attraktivt og fremme lysten til selv at træffe beslutningen om at udrejse.

Det er endelig Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at det, hvis udlændingen opfylder betingelser herfor, vil være muligt at yde både hjælp til hjemrejsen og hjemrejsestøtte til udlændingen, og at hjælp til hjemrejsen kun kan ydes én gang. Dette var praksis efter den nu ophævede udlændingeloven § 42 a, stk. 2.

Muligheden for at modtage hjælp til hjemrejse bør gives til udlændinge fra tredjelande, som er meddelt afslag på asyl i landet. Udlændinge fra de nordiske lande, EU-landene og EØS-landene, og udlændinge fra visumfri lande, får som udgangspunkt deres asylansøgninger behandlet efter den såkaldte åbenbart grundløs-haster procedure, da der allerede på grundlag af ansøgerens nationalitet er en forhåndsformodning for, at ansøgeren ikke opfylder betingelserne for at opnå asyl eller beskyttelsesstatus i Danmark. Desuden vurderes de ved en tilbagevenden til deres hjemland at have adgang til relevante støttetilbud, og bør derfor ikke have mulighed for at modtage hjælp til hjemrejse. Disse udlændinge er i dag heller ikke omfattet af personkredsen af udlændinge, der kan modtage hjemrejsestøtte.

Endvidere bør udlændinge, der er udvist ved dom for kriminalitet omfattet af straffelovens kapitel 12 og 13 (terror mv.), udlændinge, der er til fare for statens sikkerhed, og udlændinge, hvis opholdstilladelse eller opholdsret er

UDKAST

bortfaldet efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1, være udelukket fra at kunne få hjælp til hjemrejse.

Det er tillige Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at der – som det var tilfældet i den nu ophævede bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 2 – ikke skal være klageadgang for så vidt angår Hjemrejsestyrelsens afgørelse om, at en udlænding ikke kan modtage hjælp til hjemrejsen. Dette er begrundet i, at det forhold, om en udlænding medvirker til sin udrejse uden ugrundet ophold, er en afgørelse, der vil være truffet på baggrund af objektive konstaterbare kriterier, jf. hjemrejselovens § 3.

Endelig er det Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at betingelser for opnåelse af hjælpen, hjælpens form, den beløbsmæssige størrelse m.v., bør fastsættes nærmere i bekendtgørelse nr. 1861 af 23. september 2021 om hjemrejsestøtte, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1083 af 19. juni 2022 (hjemrejsestøttebekendtgørelsen).

Det foreslås, at der kan ydes hjælp til hjemrejsen til en udlænding, der er registreret som asylansøger efter udlændingelovens § 48 e, stk. 2, og er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, og som medvirker til sin udrejse uden ugrundet ophold.

Forslaget indebærer, at en udlænding, der medvirker til sin udrejse uden ugrundet ophold, vil kunne gives hjælp til hjemrejsen. En udlændings medvirken skal ses i sammenhæng med hjemrejselovens § 3 om medvirken.

En udlænding, der opfylder betingelserne for at kunne ydes hjælp til hjemrejse, er ikke udelukket fra at kunne ydes hjemrejsestøtte, hvis udlændingen opfylder betingelserne herfor. Hjælp til hjemrejse vil kunne bruges til f.eks. at leje et værelse i hjemlandet ved ankomsten eller til småanskaffelser, der er nødvendige for, at udlændingen vil kunne begynde tilværelsen i sit hjemland eller det tidligere opholdsland.

Udlændinge, der er omfattet af enten hjemrejselovens § 8, stk. 3 eller 4, som regulerer, hvilke udlændinge der ikke kan modtage hjemrejsestøtte, vil heller ikke kunne modtage hjælp til hjemrejse i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås endvidere, at bemyndigelsen i hjemrejselovens § 8, stk. 6, udvides, således at udlændinge- og integrationsministeren skal kunne fastsætte

nærmere regler om hjælp til hjemrejsen, herunder om betingelser for opnåelse af hjælpen, hjælpens form, den beløbsmæssige størrelse m.v.

Der vil på den baggrund være mulighed for, at der med den fornødne hurtighed administrativt kan foretages ændringer i hjælpen, såfremt der viser sig et konkret behov herfor. Det er endvidere hensigten at fastsætte nærmere regler om hjælpens form og beløbsmæssige størrelse, for på den måde at kunne sikre fleksibilitet i den hjælp, der kan ydes.

De nærmere regler forventes at ville blive fastsat i hjemrejsestøttebekendtgørelsen.

Det foreslås derudover, at der ikke skal være adgang til at klage over en afgørelse om hjælp til tilbagevenden.

Det svarer til, hvad der gjaldt efter den nu ophævede bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 2, og skal ses i sammenhæng med, at en afgørelse om at medvirke til sin udrejse vil være truffet på baggrund af objektive konstaterbare kriterier.

2.3. Adgang til hjemrejsestøtte for udlændinge, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, og er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab

2.3.1. Gældende ret

Det følger af hjemrejselovens § 8, stk. 1, at der kan gives hjemrejsestøtte til en udlænding, der, jf. § 3, stk. 2, medvirker til sin udrejse, jf. dog § 8, stk. 3 og 4, og at hvis en udlænding medvirker til sin hjemrejse efter § 3, stk. 3, kan der alene gives reduceret hjemrejsestøtte.

Efter hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2, kan der ydes hjemrejsestøtte til en udlænding, der opholder sig her i landet, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, hvor denne var meddelt efter en ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e, nægtet forlænget eller inddraget efter § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1.

Efter hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 3, kan der ydes hjemrejsestøtte til en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 9 eller 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2, er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1.

UDKAST

Det følger af hjemrejselovens § 8, stk. 3, at der ikke kan gives hjemrejsestøtte efter stk. 1 til udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet, udlændinge, der er statsborgere i et af de nordiske lande, udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, udlændinge, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, udlændinge, der er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab, og udlændinge, der er statsborgere i et land, hvorfra indrejse med biometrisk pas kan ske.

2.3.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, efter en ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e, og hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, var før hjemrejselovens ikrafttræden den 1. juni 2021 omfattet af repatrieringsloven og kunne modtage hjælp til repatriering og reintegrationsbistand, hvis de opfyldte de nærmere betingelser herfor.

Det samme gjaldt udlændinge, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der er meddelt opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e, og hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget efter § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.

Disse udlændinge kunne før hjemrejselovens ikrafttræden modtage hjælp til repatriering og reintegrationsbistand, hvis de opfyldte betingelserne herfor, selvom de i kraft af deres statsborgerskab var visumfrie.

Disse udlændinge kan imidlertid ikke efter hjemrejseloven modtage hjemrejsestøtte og hjemrejsebistand, da alle udlændinge, der er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab, er afskåret fra at kunne modtage hjemrejsestøtte og hjemrejsebistand.

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at disse udlændinge ikke skal afskæres fra at modtage hjemrejsestøtte og hjemrejsebistand, da de fortsat bør nyde samme adgang til den støtte, som de havde adgang til efter repatrieringsloven (jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 203 som fremsat).

UDKAST

Det foreslås, at udlændinge, der er omfattet af hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2 og 3, og som er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab, fremover ikke skal være undtaget fra at kunne ydes hjemrejestøtte efter stk. 1.

Baggrunden for forslaget er, at udlændinge, der opholder sig her i landet, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, hvor denne var meddelt efter en ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e, nægtet forlænget eller inddraget efter § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, og udlændinge, hvis opholdstilladelse efter § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2, er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, efter de nugældende regler ikke kan ydes hjemrejestøtte, hvis de i kraft af deres statsborgerskab er visumfrie. Dette har imidlertid ikke været hensigten, da disse udlændinge, fortsat bør nyde samme adgang til støtte, som de havde efter repatrieringsloven (jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 203 som fremsat). Det vil dog efter forslaget være en forudsætning, at disse udlændinge opfylder de øvrige betingelser for at kunne ydes hjemrejestøtte.

2.4. Ophævelse af lov om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale

2.4.1. Gældende ret

Lov nr. 264 af 25. marts 2019 om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale blev vedtaget med det formål at modvirke de alvorligste konsekvenser for statsborgere i Det Forenede Kongerige og deres familiemedlemmer, der havde opholdsret i Danmark på tidspunktet for Det Forenede Kongeriges udtræden af EU.

Med loven er der indført en ordning, hvorefter visse rettigheder, herunder opholdsret, som statsborgere i Det Forenede Kongerige hidtil har nydt efter EU-retten, vil kunne videreføres midlertidigt.

Loven indeholder i § 32, stk. 1, en bemyndigelsesbestemmelse for Udlændinge- og Integrationsministeren til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Loven er ikke blevet sat i kraft, idet der i oktober 2019 blev indgået en aftale mellem EU og Storbritannien, der fastlægger betingelserne for Storbritanni-

ens velordnede udtræden af EU i overensstemmelse med artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union. Udtrædelsesaftalen trådte i kraft den 1. februar 2020.

2.4.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve lov om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale.

Loven blev vedtaget med det formål at sikre fortsatte opholdsrettigheder mv. for herboende statsborgere i Det Forenede Kongerige for det tilfælde, at der ikke blev opnået enighed om en udtrædelsesaftale, idet de pågældende i så tilfælde uden loven ville miste deres opholdsgrundlag i Danmark, når EU-reglerne om fri bevægelighed ophørte med at finde anvendelse på dem. Ud over retten til ophold og arbejde skulle loven sikre fortsat ret til en række ydelser og rettigheder, herunder sociale ydelser og uddannelse, der ligeledes ville bortfalde, hvorfor loven vedrører en række ministerområder.

Med indgåelsen af udtrædelsesaftalen, som sikrer fortsatte rettigheder til de pågældende, er loven overflødiggjort, og den foreslås på denne baggrund ophævet.

2.5. Ændring af revisionsbestemmelse

2.5.1. Gældende ret

Det følger af § 3, stk. 1, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Det følger af § 3, stk. 2, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft. Bestemmelsen indebærer, at loven skal tages op til fornyet overvejelse, hvis loven ikke er trådt i kraft inden udgangen af 2022.

Lov nr. 1191 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven er det overordnede lovgivningsmæssige grundlag for, at Danmark vil kunne overføre asylansøgere, der søger om asyl i Danmark, til et tredjeland med henblik på asylsagsbehandling og eventuel efterfølgende beskyttelse i et tredjeland under overholdelse af Danmarks internationale forpligtelser.

Lov nr. 1191 af 8. juni 2021 er endnu ikke trådt i kraft.

UDKAST

Som følge af senere lovændringer af betydning for lov nr. 1191 af 8. juni 2021 er der indsat en tilsvarende revisionsbestemmelse i § 13, stk. 4, i lov nr. 893 af 21. juni 2022 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love, samt i § 16, stk. 8, i lov nr. 452 af 20. april 2022 om ændring af udlændingeloven, straffeloven, lov om aktiv socialpolitik, repatrieringsloven og forskellige andre love.

2.5.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det fremgår af bemærkningerne til § 3, stk. 1, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, at det forventes, at lov nr. 1191 af 8. juni 2021 sættes i kraft, når Danmark har indgået en overenskomst eller et hertil svarende arrangement med et tredjeland.

Danmark har imidlertid ikke på nuværende tidspunkt indgået en overenskomst eller et hertil svarende arrangement med et tredjeland, hvorfor loven endnu ikke er sat i kraft.

Det er derfor Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.

Det foreslås derfor, at årstallet i § 3, stk. 2 i loven ændres fra 2022 til 2023.

Som følge af senere lovændringer af betydning for lov nr. 1191 af 8. juni 2021, og da lov nr. 1191 af 8. juni 2021 endnu ikke er sat i kraft, kræves lovteknisk en tilsvarende ændring af § 13, stk. 4, i lov nr. 893 af 21. juni 2022 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love, samt af § 16, stk. 8, i lov nr. 452 af 20. april 2022 om ændring af udlændingeloven, straffeloven, lov om aktiv socialpolitik, repatrieringsloven og forskellige andre love.

Det foreslås derfor ligeledes, at årstallet i § 13, stk. 4, i lov nr. 893 af 21. juni 2022 samt årstallet i § 16, stk. 8, i lov nr. 452 af 20. april 2022 ændres fra 2022 til 2023.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

[Lovforslagets økonomiske konsekvenser er under afklaring]

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ændringer af § 37, stk. 8, om varigheden af frihedsberøvelse i forbindelse med udsendelse. Bestemmelsen blev implementeret i national ret ved Folketingstidende 2010-11, tillæg A, L107, som fremsat, og gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere samt direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område. Da bestemmelsen blev indført i national ret blev de førnævnte direktiver fortolket således, at bestemmelsen skulle omfatte alle udlændinge.

EU-Domstolen har imidlertid ved dom af 22. juni 2021, C-718/19, Ordre des barreaux francophones et germanophone fastslået, at EU-reglerne om fri bevægelighed er til hinder for, at der med henblik på udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer sker frihedsberøvelse af en varighed, der er identisk med den, der finder anvendelse på tredjelandsstatsborgere, da unionsborgere og deres familiemedlemmer ikke befinder sig i en situation, der er sammenlignelig med situationen for andre udlændinge. Samarbejdet mellem medlemslandene om udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer bør således ikke give anledning til vanskeligheder af samme art som dem, der kan opstå i forbindelse med samarbejdet mellem medlemsstaterne og tredjelande. Bestemmelsen vurderes derfor ikke at være i overensstemmelse med EU-retten.

Den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 1 og 2 skal sikre, at udlændingelovens § 37, stk. 8 bringes i overensstemmelse med EU-retten.

Lovforslaget indeholder desuden en ændring af reglerne om frihedsberøvelse med henblik på bl.a. at sikre muligheden for overførsel efter reglerne

UDKAST

i udlændingelovens kapitel 5 a om overførsel m.v. efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (herefter Dublinforordningen).

De foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 3 og 4 skal sikre, at der er fuld overensstemmelse mellem bestemmelserne i henholdsvis udlændingeloven og hjemrejseloven og forordningen. Da forordninger er bindende og gælder umiddelbart i hver medlemsstat, jf. artikel 288, stk. 2, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, har det ikke nogen materiel betydning i praksis, at de nuværende regler ikke har det samme indhold som de relevante bestemmelser i Dublinforordningen. Det bemærkes i øvrigt, at Hjemrejsestyrelsen i praksis har administreret efter reglerne i Dublinforordningen.

Lovforslagets §§ 4, 5, 6 og 7 indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 7. september 2022 til den 21. september 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F, 3F Privat Service, Hotel og Restauration (3F PSHR), Advokatrådet (Advokatsamfundet), Amnesty Nu, Amnesty International, Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børns vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Flygtningehjælp Ungdom (DFUNK), Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Rederier, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europa-bevægelse, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, Det Nationale Integrationsråd, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racetdiskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Finans Danmark, Finansrådet, Flygtningenævnet, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Folketingets Ombudsmand, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre,

UDKAST

GLS-A, HK/Danmark, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandrerådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, International Organization for Migration (IOM), Journalistforbundet, Kirkernes Integrationstjeneste, KL – Kommunernes Landsforening, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed (Kvindefredsligaen), Københavns Byret, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Mellemløst Samvirke, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Parliamentary Assembly of the Organization for Security and Cooperation in Europe, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (tidl. Fredsfonden), Politiforbundet i Danmark, PRO-vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, Redden Stop Kvindehandel, Refugees Welcome, Retslægerådet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, Samtlige byretter, SOS Racisme, Udlændingenævnet, UNHCR (Regional Representation for Northern Europe), Work-live-stay southern Denmark, Ægteskab uden grænser, Ældresagen, Aarhus Erhverv/International Community.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

UDKAST

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslaget indeholder en ændring af reglerne om frihedsberøvelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer med henblik på udsendelse. Ændringen skyldes, at EU-Domstolen i dom af 22. juni 2021, C-718/19, Ordre des barreaux francophones et germanophone, har fastslået, at EU-reglerne om fri bevægelighed er til hinder for, at der med henblik på udsendelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer sker frihedsberøvelse af en varighed, der er identisk med den, der finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, da unionsborgere og deres familiemedlemmer ikke befinder sig i en situation, der er sammenlignelig med situationen for andre udlændinge.. Den foreslåede ændring indebærer, at der fremover bliver sondret mellem unionsborgere, herunder familiemedlemmer til unionsborgere, og andre udlændinge i overensstemmelse med EU-Domstolens dom.</p> <p>Det foreslås desuden at ændre reglerne om frihedsberøvelse med henblik på bl.a. overførsel efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a om overførsel m.v. efter reglerne i Dublinforordningen i udlændingeloven, så der sker en korrekt henvisning til hjemrejseloven. Ændringen skal sikre, at der er fuld overensstemmelse med Dublinforordningen, idet de frihedsberøvelser, der er omtalt i udlændingelovens § 37, stk. 9, 3. pkt., alene foretages efter hjemrejseloven. Det bemærkes, at der i praksis ikke har været administreret i strid med reglerne i Dublinforordningen.</p> <p>Lovforslagets §§ 4, 5, 6 og 7 indeholder ingen EU-retlige aspekter.</p>	
Er i strid med de principper for implementering	Ja	Nej

UDKAST

af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	X
---	---

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af udlændingelovens § 37, stk. 8, at frihedsberøvelse med henblik på udsendelse efter § 36 og hjemrejselovens § 16 ikke må finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 måneder. Retten kan dog forlænge dette tidsrum i op til yderligere 12 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder, såfremt udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid som følge af udlændingens manglende medvirken til udsendelsen eller forsinkelser i forbindelse med fremskaffelse af nødvendig rejselegitimation og indrejsetilladelse. Frihedsberøvelsen skal være af så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med omhu.

Bestemmelsen implementerer artikel 15, stk. 5 og 6 i direktiv 2008/115/EF om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Det foreslås, at udlændingelovens § 37, stk. 8, 1. pkt., ændres, således at frihedsberøvelse med henblik på udsendelse ikke må finde sted i et tidsrum, der for unionsborgere og deres familiemedlemmer overstiger 3 måneder. For andre udlændinge videreføres den oprindelige retsstilling. Derudover videreføres retsstillingen.

Således gælder forsat fra Folketingstidende 2010-11, tillæg A, L107 som fremsat, side 45, at den foreslåede bestemmelse ikke vedrører frihedsberøvelse i form af varetægtsfængsling efter § 35.

På baggrund af EU-Domstolens dom af 30. november 2009 i den præjudicielle sag, nr. C-357/09, Kadzoev, skal der ved beregningen af frihedsberøvelsens udstrækning efter den foreslåede bestemmelse i § 37, stk. 8, indgå en eventuel frihedsberøvelsesperiode, der er påbegyndt inden bestemmelsens ikrafttræden, når frihedsberøvelsen er sket med henblik på udsendelse.

UDKAST

Endvidere skal der ved beregningen af frihedsberøvelsens udstrækning ikke tages hensyn til perioder, hvor andre udlændinge end unionsborgere og deres familiemedlemmer har været frihedsberøvet på et andet grundlag end udsendelse.

Hvis andre udlændinge, end unionsborgere og deres familiemedlemmer, der er frihedsberøvet med henblik på udsendelse, søger om asyl, og det vurderes, at pågældende bør frihedsberøves under asylsagens behandling, bør frihedsberøvelsesgrundlaget derfor ændres i overensstemmelse hermed. Hvis dette ikke sker, vil frihedsberøvelsesperioden under asylsagsbehandlingen indgå ved beregningen af den maximale udstrækning af frihedsberøvelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 37, stk. 8, og herved forkorte den tid, som den pågældende kan være frihedsberøvet med henblik på udsendelse.

Den foreslåede ændring indebærer, at frihedsberøvelse med henblik på udsendelse efter § 36 og hjemrejselovens § 16 ikke må finde sted i et tidsrum, der for unionsborgere og deres familiemedlemmer overstiger 3 måneder. Muligheden for frihedsberøvelse af unionsborgere og deres familiemedlemmer halveres fra 6 måneder til 3 måneder. Lovforslaget påvirker således ikke grænsen for, hvor lang tid frihedsberøvelse af andre udlændinge med henblik på udsendelse kan vare. Lovforslaget medfører, at der tydeligt sondres mellem unionsborgere, herunder familiemedlemmer til unionsborgere, og andre udlændinge med henblik på varigheden af en frihedsberøvelse i udsendelsesøjemed. Bestemmelsen vil som følge af ændringen bringes i overensstemmelse med EU-retten.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af udlændingelovens § 37, stk. 8, at frihedsberøvelse med henblik på udsendelse efter § 36 og hjemrejselovens § 16 ikke må finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 måneder. Retten kan dog forlænge dette tidsrum i op til yderligere 12 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder, såfremt udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid som følge af udlændingens manglende medvirken til udsendelsen eller forsinkelser i forbindelse med fremskaffelse af nødvendig rejselegitimation og indrejsetilladelse. Frihedsberøvelsen skal være af

UDKAST

så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med omhu.

Bestemmelsen implementerer artikel 15, stk. 5 og 6 i direktiv 2008/115/EF om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Det foreslås, at udlændingelovens § 37, stk. 8, 2. pkt., ændres, således at retten kan forlænge tidsrummet for frihedsberøvelse, i forbindelse med udsendelse, i op til 6 måneder for unionsborgere og deres familiemedlemmer og 12 måneder for andre udlændinge.

For andre udlændinge videreføres den oprindelige retsstilling. For udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, ændres som nævnt tidsrummet for frihedsberøvelse. Derudover videreføres retsstillingen.

Således gælder forsat fra Folketingstidende 2010-11, tillæg A, L107 som fremsat, side 45, at den foreslåede bestemmelse ikke vedrører frihedsberøvelse i form af varetægtsfængsling efter § 35.

På baggrund af EU-Domstolens dom af 30. november 2009 i den præjudicielle sag, nr. C-357/09, Kadzoev, skal der ved beregningen af frihedsberøvelsens udstrækning efter den foreslåede bestemmelse i § 37, stk. 8, indgå en eventuel frihedsberøvelsesperiode, der er påbegyndt inden bestemmelsens ikrafttræden, når frihedsberøvelsen er sket med henblik på udsendelse.

Endvidere skal der ved beregningen af frihedsberøvelsens udstrækning ikke tages hensyn til perioder, hvor andre udlændinge end unionsborgere og deres familiemedlemmer har været frihedsberøvet på et andet grundlag end udsendelse.

Hvis andre udlændinge end unionsborgere og deres familiemedlemmer, der er frihedsberøvet med henblik på udsendelse, søger om asyl, og det vurderes, at pågældende bør frihedsberøves under asylsagens behandling, bør frihedsberøvelsesgrundlaget derfor ændres i overensstemmelse hermed. Hvis dette ikke sker, vil frihedsberøvelsesperioden under asylsagsbehandlingen indgå ved beregningen af den maximale udstrækning af frihedsberøvelsen efter den foreslåede bestemmelse i § 37, stk. 8, og herved forkorte den tid, som den pågældende kan være frihedsberøvet med henblik på udsendelse.

UDKAST

Den foreslåede ændring indebærer, at retten, med henblik på udsendelse, kan forlænge det tidsrum en unionsborger, eller en unionsborgers familiemedlem, kan frihedsberøves i op til yderligere 6 måneder. Rettens mulighed for forlængelse af en frihedsberøvelse er således halveret fra 12 måneder til 6 måneder med hensyn til unionsborgere og deres familiemedlemmer. Muligheden for forlængelse af en frihedsberøvelse af andre udlændinge i forbindelse med udsendelse påvirkes således ikke. Lovforslaget medfører, at der tydeligt sondres mellem unionsborgere, herunder familiemedlemmer til unionsborgere, og andre udlændinge med henblik på varigheden af en frihedsberøvelse i udsendelsesøjemed. Bestemmelsen vil som følge af ændringen bringes i overensstemmelse med EU-retten.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det fremgår af udlændingelovens § 37, stk. 9, 3. pkt., at fra det tidspunkt, hvor en anden medlemsstat har accepteret overtagelse eller tilbagetagelse, eller hvor en klage ikke længere har opsættende virkning, må frihedsberøvelse ikke finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 uger.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 37, stk. 9, 3. pkt., indsættes en henvisning til hjemrejselovens § 16, stk. 5.

Baggrunden for ændringen er, at der i forbindelse med vedtagelsen af hjemrejseloven ved en fejl ikke er blevet indsat henvisning til hjemrejselovens § 16, stk. 5, i udlændingelovens § 37, stk. 9, 3. pkt. Begrænsningen på 6 uger for frihedsberøvelse i udlændingelovens § 37, stk. 9, 3. pkt., gælder fra det tidspunkt, hvor en anden medlemsstat har accepteret overtagelse eller tilbagetagelse, eller hvor en klage ikke længere har opsættende virkning. Sådan frihedsberøvelse er alene omfattet af hjemrejseloven. Imidlertid finder bestemmelsen i udlændingelovens § 37, stk. 9, 3. pkt., efter en almindelig sproglig forståelse kun anvendelse for frihedsberøvelse, der foretages efter udlændingeloven, jf. henvisningen til dennes § 36, stk. 1, 1. pkt., i § 37, stk. 9, 1. pkt. Frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., foretages dog kun, mens udlændingens sag fortsat er under behandling i Udlændingestyrelsen.

UDKAST

Det har ikke nogen materiel betydning i praksis, at der ikke er henvist til hjemrejselovens § 16, stk. 5, i udlændingelovens § 37, stk. 9, 3. pkt., da det følger direkte af Dublinforordningens artikel 28, stk. 3, 3. afsnit, at frihedsberøvelse ikke må overstige en periode på 6 uger fra tidspunktet for accepten af en anden medlemsstats anmodning om at overtage eller tilbagetage den pågældende person, eller fra det tidspunkt, hvor klagen eller indbringelsen for en domstol ikke længere har opsættende virkning. Det bemærkes i den forbindelse, at Hjemrejsestyrelsen i praksis har administreret efter reglerne i Dublinforordningen.

Den foreslåede ændring indebærer, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt, at tidsbegrænsningen på 6 uger efter udlændingelovens § 37, stk. 9, 3. pkt., gælder for de frihedsberøvelser, der foretages efter hjemrejselovens § 16, stk. 5.

Til nr. 4

Det fremgår af udlændingelovens § 37, stk. 9, 4. pkt., at frihedsberøvelsen skal være af så kort varighed som muligt og kun må opretholdes, så længe afvisningen eller overførslen er under forberedelse og gennemføres med omhu.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 37, stk. 9, 4. pkt., indsættes henvisning til udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., og hjemrejselovens § 16, stk. 5.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den foreslåede § 1, nr. 3, som indsætter henvisning til bestemmelsen i hjemrejselovens § 16, stk. 5, i udlændingelovens § 37, stk. 9, 3. pkt.

Ændringen vil indebære, at det kommer til at fremgå udtrykkeligt af bestemmelsen i § 37, stk. 9, 4. pkt., at den finder anvendelse for frihedsberøvelse, der foretages efter både udlændingelovens § 36, stk. 1, 1. pkt., og hjemrejselovens § 16, stk. 5.

Til nr. 5

Det følger af udlændingelovens § 48, stk. 3, at afgørelser efter § 40, stk. 9 og 10, træffes af vedkommende politidirektør. Afgørelser om, at dokumenter eller genstande og aktiver, der kan anvendes til dækning af de i § 42 a,

UDKAST

stk. 4, 1. pkt., nævnte udgifter, tages i bevaring, jf. § 40, stk. 10, kan endvidere træffes af Udlændingestyrelsen. De afgørelser, der er nævnt i 1. og 2. pkt. kan påklages til udlændinge- og integrationsministeren.

Det foreslås at ændre henvisningen i udlændingelovens § 48, stk. 3, 2. pkt., således, at henvisningen til udlændingelovens § 40, stk. 10, ændres til stk. 9.

Ved lov nr. 982 af 26. maj 2021 blev bestemmelsen i den dagældende udlændingelovs § 40, stk. 6, ophævet. Udlændingelovens § 40, stk. 7-12 blev som en konsekvens heraf til stk. 6-11.

Ved en fejl er der i § 48, stk. 3, 2. pkt., der blev nyaffattet ved lov nr. 982 af 26. maj 2021, henvist til § 40, stk. 10. Henvisningen burde rettelig være til § 40, stk. 9.

Det er vurderingen, at fejlen ikke har haft nogen materiel betydning i forhold til retsstillingen.

Forslaget indebærer, at der sker en korrekt henvisning til bestemmelsen i udlændingeloven.

Der er alene tale om en ændring af henvisningen. Der tilsigtes ikke indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Til § 2

Til nr. 1

Udlændingelovens § 43 a, der blev ophævet ved lov nr. 982 af 26. maj 2021 (hjemrejseloven), indeholdt regler om, at der kunne ydes hjælp til en udlændings tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Det fulgte af den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 2, at der til en udlænding, der opholder sig her i landet, og som er registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 2, og er meddelt afslag på opholdstilladelse efter § 7 af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet, kan ydes hjælp til tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland, hvis udlændingen medvirker til at udrejse uden ugrundet ophold, jf. dog stk. 3 og 4.

Det fulgte af den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 3, at hjælpen ikke kan ydes til

UDKAST

- 1) udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet,
- 2) udlændinge, der er statsborgere i et af de nordiske lande,
- 3) udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, og
- 4) udlændinge, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Det fulgte derudover af den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 4, at hjælpen endvidere ikke kan ydes til

- 1) udlændinge, som er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 af Udlændingestyrelsen i medfør af § 53 b, stk. 1, og
- 2) udlændinge, der er omfattet af § 10.

Da den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 43 a som nævnt ovenfor blev ophævet ved lov nr. 982 af 26. maj 2021, indeholder lovgivningen i dag ikke regler om hjælp til hjemrejse ved tilbagevenden.

Det foreslås, at der som § 7 a, 1. pkt., indsættes bestemmelse om, at der kan ydes hjælp til hjemrejsen til en udlænding, der er registreret som asylansøger efter udlændingelovens § 48 e, stk. 2, og er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 af Udlændingestyrelsen eller Flygtninge-nævnet, og som medvirker til sin udrejse uden ugrundet ophold.

Det foreslås herudover, at der som § 7 a, 2. pkt., indsættes, at hjælp til hjemrejsen ikke skal ydes til en udlænding omfattet af 1. pkt., hvis udlændingen er omfattet af § 8, stk. 3 og 4.

Forslagene indebærer, at en udlænding, der medvirker til sin udrejse uden ugrundet ophold, vil kunne gives hjælp til hjemrejsen. En udlændings medvirken skal ses i sammenhæng med hjemrejselovens § 3 om medvirken.

Udlændinge, der er omfattet af enten hjemrejselovens § 8, stk. 3 eller 4, som regulerer, hvilke udlændinge der ikke kan modtage hjemrejestøtte, vil ikke kunne modtage hjælp til hjemrejse i medfør af den foreslåede bestemmelse.

En udlænding, der opfylder betingelserne for at kunne ydes hjælp til hjemrejse, vil ikke være udelukket fra at kunne ydes hjemrejestøtte, hvis udlændingen opfylder betingelserne herfor. Hjælp til hjemrejse vil kunne bruges til f.eks. at leje et værelse ved ankomsten i hjemlandet eller til andre småanskaffelser, der er nødvendige for, at udlændingen vil kunne begynde tilværelsen i sit hjemland eller det tidligere opholdsland.

UDKAST

Til nr. 2

Det følger af hjemrejselovens § 8, stk. 3, at der ikke kan gives hjemrejsestøtte efter stk. 1 til 1) udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet, 2) udlændinge, der er statsborgere i et af de nordiske lande, 3) udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union, 4) udlændinge, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, 5) udlændinge, der er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab, og 6) udlændinge, der er statsborgere i et land, hvorfra indrejse med biometrisk pas kan ske.

Det foreslås, at hjemrejselovens § 8, stk. 3, nr. 5, ændres således, at det alene er udlændinge, der er omfattet af hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 1 eller 4-6, og som er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab, der som følge heraf ikke kan gives hjemrejsestøtte efter stk. 1.

Det betyder, at udlændinge, der opholder sig her i landet, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, hvor denne var meddelt efter en ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 7 eller 9 e, nægtet forlænget eller inddraget efter § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, selvom de i kraft af deres statsborgerskab er visumfrie, efter omstændighederne vil kunne modtage hjemrejsestøtte.

Det betyder endvidere, at udlændinge, hvis opholdstilladelse efter § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af hjemrejselovens § 8, stk. 2, nr. 2, er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1, selvom de i kraft af deres statsborgerskab er visumfrie, efter omstændighederne vil kunne modtage hjemrejsestøtte.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.3.2. i lovforslagets bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af hjemrejselovens § 8, stk. 6, at udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om hjemrejsestøtte, herunder om betingelser for opnåelse af hjemrejsestøtte, hjemrejsestøttens form, støttebeløb m.v.

UDKAST

Bemyndigelsesbestemmelsen i stk. 6 er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1861 af 23. september 2021 om hjemrejsstøtte, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1083 af 19. juni 2022 (hjemrejsstøttebekendtgørelsen).

Det foreslås at ændre hjemrejslovens § 8, stk. 6, ved efter »støttebeløb m.v.« at indsætte », og hjælp til hjemrejsen, herunder om betingelser for opnåelse af hjælpen, hjælpens form, den beløbsmæssige størrelse m.v.«

Der vil på den baggrund være mulighed for, at der med den fornødne hurtighed administrativt kan foretages ændringer i hjælpen, såfremt der viser sig et konkret behov herfor. Det er endvidere hensigten at fastsætte nærmere regler om hjælpens form og beløbsmæssige størrelse, for på den måde at kunne sikre fleksibilitet i den hjælp, der kan ydes.

De nærmere regler forventes at ville blive fastsat i hjemrejsstøttebekendtgørelsen.

Til nr. 4

Det fremgår af hjemrejslovens § 16, stk. 5, at politiet med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a kan bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i §§ 11 og 12 nævnte foranstaltninger for at sikre den pågældendes tilstedeværelse eller medvirken ikke er tilstrækkelige.

Det foreslås, at ”eller medvirken” udgår af hjemrejslovens § 16, stk. 5.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at anvendelsesområdet for § 16, stk. 5, med vedtagelsen af hjemrejsloven utilsigtet blev udvidet sammenlignet med, hvordan retstilstanden tidligere var i medfør af udlændingeloven inden hjemrejslovens vedtagelse. Således kunne frihedsberøvelse med henblik på at sikre muligheden for bl.a. overførsel efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a kun foretages, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke var tilstrækkelige til at sikre den pågældendes tilstedeværelse, jf. den dagældende udlændingelovs § 36, stk. 1, 2. pkt., jf. § 34, stk. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til hjemrejslovens § 16, stk. 5, at bestemmelsen svarer til den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 36, stk. 1, 2. pkt., jf. Folketingstidende 2020-21, Tillæg A, L 203 som fremsat,

UDKAST

s. 169 f. Det fremgår endvidere, at der vil være tale om videreførelse af gældende ret.

Det har således ikke været hensigten med vedtagelsen af hjemrejseloven at udvide anvendelsesområdet for bestemmelsen i § 16, stk. 5.

Det vurderes, at det ikke har nogen materiel betydning i praksis, at bestemmelsen i § 16, stk. 5, giver mulighed for at frihedsberøve udlændinge i videre omfang, end hvordan retstilstanden var med udlændingeloven. I vurderingen af, om en udlænding skal frihedsberøves i medfør af hjemrejselovens § 16, stk. 5, skal det i overensstemmelse med Dublinforordningens artikel 28, stk. 2, jf. artikel 2, litra n, ud fra de objektive kriterier i hjemrejselovens § 16, stk. 6, vurderes, om udlændingen er i væsentlig risiko for at forsvinde. Det er dermed ikke relevant at vurdere, om de i §§ 11 og 12 nævnte foranstaltninger er tilstrækkelige til at sikre den pågældendes medvirken, men alene om de er tilstrækkelige til at sikre den pågældendes tilstedeværelse. Gennemførelse af bl.a. overførsel efter udlændingelovens kapitel 5 a skal ske inden for fristerne i Dublinforordningens artikel 29, stk. 2, da den ansvarlige medlemsstat ellers fritages for sine forpligtelser til at overtage eller tilbagetage den pågældende. Gennemførelsen er ikke betinget af udlændingens medvirken, men kan ske ledsaget med bistand fra politiet og om nødvendigt ved anvendelse af magt. Det bemærkes i øvrigt, at Hjemrejsestyrelsen ikke har anvendt bestemmelsen i § 16, stk. 5, til at frihedsberøve en udlænding med henblik på at sikre dennes medvirken til en overførsel efter udlændingelovens kapitel 5 a.

Den foreslåede ændring vil indebære, at der i overensstemmelse med den hidtidige retstilstand fra før hjemrejselovens vedtagelse alene kan ske frihedsberøvelse efter lovens § 16, stk. 5, hvis de mindre indgribende foranstaltninger, der fremgår af lovens §§ 11 og 12 ikke er tilstrækkelige til at sikre den pågældendes tilstedeværelse.

Til nr. 5

Det fremgår af hjemrejselovens § 22, stk. 1, at Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter hjemrejseloven kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 8.

Det fremgår derudover af hjemrejselovens § 22, stk. 3, at Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter §§ 3 og 4, § 5, stk. 3, § 7, § 8, stk. 2, nr. 1 og 6, § 9, stk. 2, 2. pkt., og § 13, stk. 1, 2 og 4, ikke kan påklages.

UDKAST

Det foreslås at ændre hjemrejselovens § 22, stk. 3, ved efter »§ 7« at indsætte »§ 7 a«.

Forslaget betyder, at der ikke vil være adgang til at klage over en afgørelse om hjælp til hjemrejsen ved tilbagevenden.

Det svarer til, hvad der gjaldt efter den nu ophævede bestemmelse i udlændingelovens § 43 a, stk. 2, og skal ses i sammenhæng med, at en afgørelse om at medvirke til sin udrejse, som vil være udslagsgivende for, hvorvidt der kan ydes hjælp til hjemrejsen, vil være truffet på baggrund af objektive konstaterbare kriterier.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af straffelovens § 124, stk. 1, 1. pkt., at den, der flygter som anholdt eller fængslet, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. Det gælder efter 2. pkt., dog ikke den, der er varetægtsfængslet efter udlændingelovens § 35 eller er frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36.

Det foreslås i straffelovens § 124, stk. 1, 2. pkt., at ændre ”udlændingelovens § 35 eller er frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36” til ”hjemrejselovens § 14 eller er frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16”.

Der er alene tale om en konsekvensrettelse som følge af, at den tidligere udlændingelovs bestemmelser om varetægtsfængsling og en del af bestemmelserne om frihedsberøvelse er blevet overført til hjemrejseloven. Der tilsigtes således ikke indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen i straffeloven.

Til § 4

Lov om videreførelse af visse rettigheder i forbindelse med Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale, foreslås ophævet.

Der henvises til afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger.

UDKAST

Til § 5

Til nr. 1

Det følger af § 3, stk. 2, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft.

Lov nr. 1191 af 8. juni 2021 er endnu ikke trådt i kraft.

Det foreslås at nyaffatte § 3, stk. 2, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, så udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.

Baggrunden for lovforslaget er, at Danmark på nuværende tidspunkt ikke har indgået en overenskomst eller et hertil svarende arrangement med et tredjeland, og at loven på den baggrund endnu ikke er sat i kraft. Revisionen af lov om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven bør derfor udsættes fra udgangen af 2022 til udgangen af 2023.

Da der lovteknisk ikke kan foretages ændringer i en ændringslov, der endnu ikke er trådt i kraft, vil bestemmelsen i § 3, stk. 2, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021 skulle nyaffattes.

Forslaget vil have den virkning, at udlændinge- og integrationsministeren skal fremsætte forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § Ø, stk. 2, hvor det foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for bestemmelsens ikrafttrædelse.

Til § 6

Til nr. 1

Det følger af § 13, stk. 4, i lov nr. 893 af 21. juni 2022 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af lovens § 10, nr. 8 og 12, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft.

Bestemmelserne er endnu ikke trådt i kraft.

UDKAST

Det foreslås at nyaffatte § 13, stk. 4, i lov nr. 893 af 21. juni 2022, så udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af lovens § 10, nr. 8 og 12, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.

Baggrunden for lovforslaget er, at Danmark på nuværende tidspunkt ikke har indgået en overenskomst eller et hertil svarende arrangement med et tredjeland, og at loven på den baggrund endnu ikke er sat i kraft. Revisionen af lov nr. 1191 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven og hjemrejse-loven bør derfor udsættes fra udgangen af 2022 til udgangen af 2023.

Som følge af senere lovændringer, der har ændret i rækkefølgen af bestemmelser i udlændingeloven af betydning for lov nr. 1191 af 8. juni 2021, er der indsat en tilsvarende revisionsbestemmelse i § 13, stk. 4, i lov nr. 893 af 21. juni 2022 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love.

Der kræves lovteknisk en tilsvarende ændring heraf, så ikrafttrædelsestidspunktet mellem de pågældende revisionsbestemmelser er ensartede.

Forslaget vil have den virkning, at udlændinge- og integrationsministeren skal fremsætte forslag om revision af § 10, nr. 8 og 12 i lov nr. 893 af 21. juni 2022, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § Ø, stk. 2, hvor det foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for bestemmelsens ikrafttrædelse.

Til § 7

Til nr. 1

Det følger af § 16, stk. 8, i lov nr. 452 af 20. april 2022 om ændring af udlændingeloven, straffeloven, lov om aktiv socialpolitik, repatrieringsloven og forskellige andre love, at udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af lovens § 1, nr. 21, 23, 24 og 38, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft.

Bestemmelserne er endnu ikke trådt i kraft.

Det foreslås at nyaffatte § 16, stk. 8, i lov nr. 452 af 20. april 2022, så udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af lovens § 1, nr. 21, 23, 24 og 38, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.

UDKAST

Baggrunden for lovforslaget er, at Danmark på nuværende tidspunkt ikke har indgået en overenskomst eller et hertil svarende arrangement med et tredjeland, og at loven på den baggrund endnu ikke er sat i kraft. Revisionen af lov nr. 1191 af 8. juni 2021 om ændring af udlændingeloven og hjemrejse-loven bør derfor udsættes fra udgangen af 2022 til udgangen af 2023.

Som følge af senere lovændringer, der har ændret i rækkefølgen af bestemmelser i udlændingeloven af betydning for lov nr. 1191 af 8. juni 2021, er der indsat en tilsvarende revisionsbestemmelse i § 16, stk. 8, i lov nr. 452 af 20. april 2022 om ændring af udlændingeloven, straffeloven, lov om aktiv socialpolitik, repatrieringsloven og forskellige andre love.

Der kræves lovteknisk en tilsvarende ændring heraf, så ikrafttrædelsestidspunktet mellem de pågældende revisionsbestemmelser er ensartede.

Forslaget vil have den virkning, at udlændinge- og integrationsministeren skal fremsætte forslag om revision af § 1, nr. 21, 23, 24 og 38 i lov nr. 452 af 20. april 2022, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 8, stk. 2, hvor det foreslås, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for bestemmelsens ikrafttrædelse.

Til § 8

Det foreslås i § 8, *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2023, jf. dog *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslagets § 5, 6 og 7.

Det betyder, at udlændinge- og integrationsministeren ved bekendtgørelse fastsætter tidspunktet for, hvornår lovforslaget træder i kraft.

Baggrunden for forslaget er, at § 3, *stk. 2*, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, om ændring af udlændingeloven og hjemrejse-loven, foreslås nyaffattet. Der henvises til lovforslagets § 5, 6 og 7.

Det fremgår af § 3, *stk. 1*, i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, at udlændinge- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

UDKAST

Det er Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at de foreslåede nyaffattede bestemmelser i lovforslagets § 5, 6 og 7, bør sættes i kraft samtidig med, at udlændinge- og integrationsministeren sætter lov nr. 1191 af 8. juni 2021 i kraft, således at den samlede vedtagne ordning om overførsel til et tredjeland og mulighed for frihedsberøvelse i forbindelse hermed igangsættes samtidig.

Til § 9

Det foreslås, i § 9, *stk. 1*, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland. Det bemærkes hertil, at Færøerne og Grønland ikke er medlem af EU.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 5, 6 og 7 ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1910 af 26. september 2021, som senest ændret ved lov nr. 696 af 24. maj 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 37. ---</p> <p><i>Stk. 2-7. ---</i></p> <p><i>Stk. 8.</i> Frihedsberøvelse med henblik på udsendelse efter § 36 og hjemrejselovens § 16 må ikke finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 måneder. Retten kan dog forlænge dette tidsrum i op til yderligere 12 måneder, hvis der foreligger særlige omstændigheder, såfremt udsendelsesproceduren uanset alle rimelige bestræbelser kan forventes at tage længere tid som følge af udlændingens manglende medvirken til udsendelsen eller forsinkelser i forbindelse med fremskaffelse af nødvendig rejselegitimation og indrejsetilladelse. Frihedsberøvelsen skal være af så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med omhu.</p> <p><i>Stk. 9.</i> Frihedsberøvelse efter § 36, stk. 1, 1. pkt., må ikke opretholdes,</p>	<p>1. I § 37, <i>stk. 8, 1. pkt.</i>, ændres »6 måneder« til: »3 måneder for udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, og 6 måneder for tredjelandstatsborgere«.</p> <p>2. I § 37, <i>stk. 8, 2. pkt.</i>, ændres »12 måneder« til: »6 måneder for udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, og 12 måneder for tredjelandstatsborgere«.</p> <p>3. I § 37, <i>stk. 9, 3. pkt.</i>, indsættes efter »må frihedsberøvelse«: »efter hjemrejselovens § 16, stk. 5,«.</p>

<p>hvis Udlændingestyrelsen ikke inden 1 måned fra tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen om opholdstilladelse efter § 7 har indgivet en anmodning til en anden medlemsstat om overtagelse eller tilbagetagelse. Er der ikke indgivet en sådan ansøgning, må frihedsberøvelsen ikke opretholdes, hvis Udlændingestyrelsen ikke har indgivet en anmodning til en anden medlemsstat om overtagelse eller tilbagetagelse inden 1 måned fra det tidspunkt, hvor den pågældendes tilstedeværelse i landet er kommet til udlændingemyndighedernes kendskab. Fra det tidspunkt, hvor en anden medlemsstat har accepteret overtagelse eller tilbagetagelse, eller hvor en klage ikke længere har opsættende virkning, må frihedsberøvelse ikke finde sted i et tidsrum, der overstiger 6 uger. Frihedsberøvelsen skal være af så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe afvisningen eller overførselen er under forberedelse og gennemføres med omhu.</p> <p><i>Stk. 10 ---</i></p>	<p>4. I § 37, stk. 9, 4. pkt., ændres »Frihedsberøvelsen« til: »Frihedsberøvelse efter § 36, stk. 1, 1. pkt., og hjemrejselovens § 16, stk. 5,«.</p>
<p>§ 48. ---</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser efter § 40, stk. 9 og 10, træffes af vedkommende politidirektør. Afgørelser om, at dokumenter eller genstande og aktiver, der kan anvendes til dækning af de i § 42 a, stk. 4, 1. pkt., nævnte udgifter, tages i bevaring, jf. § 40, stk.</p>	<p>5. I § 48, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 10« til: »stk. 9«.</p>

UDKAST

<p>10, kan endvidere træffes af Udlændingestyrelsen. De afgørelser, der er nævnt i 1. og 2. pkt., kan påklages til udlændinge- og integrationsministeren.</p> <p><i>Stk. 4. ---</i></p>	
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I hjemrejseloven, jf. lov nr. 982 af 26. maj 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 1191 af 8. juni 2021, § 4 i lov nr. 1192 af 8. juni 2021, § 12 i lov nr. 452 af 20. april 2022 og § 3 i lov nr. 919 af 21. juni 2022, foretages følgende ændringer:</p>
	<p>6. Efter § 7 indsættes:</p> <p>»§ 7 a. Der kan ydes hjælp til hjemrejsen til en udlænding, der er registreret som asylansøger efter udlændingelovens § 48 e, stk. 2, og er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 af Udlændingestyrelsen eller Flygtningesnævnet, og som medvirker til sin udrejse uden ugrundet ophold. Hjælp til hjemrejsen kan ikke ydes til en udlænding omfattet af 1. pkt., hvis udlændingen er omfattet af § 8, stk. 3 og 4.«</p>
<p>§ 8. ---</p> <p><i>Stk. 2. ---</i></p> <p><i>Stk. 3.</i> Der kan ikke gives hjemrejsestøtte efter stk. 1 til</p> <p>1-4) ---</p> <p>5) udlændinge, der er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab, og</p> <p>6) ---</p>	<p>7. I § 8, stk. 3, nr. 5, indsættes efter:</p> <p>»der er«: »omfattet af stk. 2, nr. 1 og 4-6, og er«.</p>

UDKAST

<p><i>Stk. 4-5. ---</i></p> <p><i>Stk. 6.</i> Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om hjemrejsestøtte, herunder om betingelser for opnåelse af hjemrejsestøtte, hjemrejsestøttens form, støttebeløb m.v.</p>	<p>8. I § 8, <i>stk. 6</i>, indsættes efter »støttebeløb m.v.«: », og hjælp til hjemrejsen, herunder om betingelser for opnåelse af hjælpen, hjælpen form, den beløbsmæssige størrelse m.v.«</p>
<p>§ 16. ---</p> <p><i>Stk. 2-4. ---</i></p> <p><i>Stk. 5.</i> Med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a kan politiet bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i §§ 11 og 12 nævnte foranstaltninger for at sikre den pågældendes tilstedeværelse eller medvirken ikke er tilstrækkelige.</p> <p><i>Stk. 6-11. ---</i></p>	<p>9. I § 16, <i>stk. 5</i>, udgår: »eller medvirken«.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1851 af 20. september 2021, som senest ændret ved lov nr. 696 af 24. maj 2022, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 124. Den, der flygter som anholdt eller fængslet, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år. Det gælder dog ikke den, der er varetægtsfængslet efter udlændingelovens § 35 eller er frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36.</p> <p><i>Stk. 2-6. ---</i></p>	<p>10. I § 124, <i>stk. 1</i>, ændres »udlændingelovens § 35 eller er frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36.« til: »hjemrejselovens § 14 eller er frihedsberøvet efter udlændingelovens § 36 eller hjemrejselovens § 16.«</p>

UDKAST

	§ 5 I lov nr. 1191 af 8. juni 2021, om ændring af udlændingeloven og hjemrejseloven, foretages følgende ændringer:
§ 3. --- Stk. 2. Udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft.	1. § 3, stk. 2, affattes således: »Udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af loven, hvis loven ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.«
	§ 6 I lov nr. 893 af 21. juni 2022 om ændring af lov om fuldbyrdelse af straf m.v., straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love foretages følgende ændring:
§ 13. --- Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af § 10, nr. 8 og 12, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2022 er trådt i kraft.	1. § 13, stk. 4, affattes således: »Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af § 10, nr. 8 og 12, hvis bestemmelserne ikke inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.«
	§ 7 I lov nr. 452 af 20. april 2022 om ændring af udlændingeloven, straffeloven, lov om aktiv socialpolitik, repatrieringsloven og forskellige andre love foretages følgende ændring:
§ 16. --- Stk. 8. Udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af § 1, nr. 21, 23, 24 og 38, hvis bestemmelserne ikke	1. § 16, stk. 8, affattes således: »Stk. 8. Udlændinge- og integrationsministeren fremsætter forslag om revision af § 1, nr. 21, 23, 24 og 38, hvis bestemmelserne ikke

UDKAST

inden udgangen af 2022 er trådt i kraft.	inden udgangen af 2023 er trådt i kraft.«
--	---